

Naš znak : / SO/24

Vaš znak :

Datum : 23.09.2024.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

St-1258/2021

Predmet: Prigovor na prijedlog stečajne upraviteljice na obračun troškova za diobu kupovnine i namirenje razlučnog vjerovnika

U naprijed navedenom postupku razlučni vjerovnik je za zastupanje opunomoćio odvjetnicu Davorku Huljev, a punomoć se dostavlja u privitku.

Uvodno, razlučni vjerovnik ističe da ni na koji način ne vrši pritisak na stečajnu upraviteljicu i sud, već samo zakonskim sredstvima, argumentirano i uviđavno, štiti svoje interese i svoja prava te pokušava spriječiti nastanak velike štete koju bi pretrpio, ukoliko bi se postupilo protivno kogentnim odredbama zakona.

Stečajna upraviteljica i dalje uporno pogrešno tumači odredbu čl. 75. st. 3. točka d). Zakona o PDV-u, iako je nesporno da u konkretnom slučaju stečajni dužnik nije smio obračunati PDV jer je obaveza obračuna PDV-a prenesena na primatelja silom zakona. Dakle, tu nema dobrovoljnosti, a obračun PDV-a je morao izvršiti kupac temeljem prenesene porezne obveze.

Iako su u spis dostavljena mišljenja ovlaštenog poreznog savjetnika, Porezne uprave te presude Upravnog suda koje nedvojbeno potvrđuju naprijed navedeno, nejasno je zašto stečajna upraviteljica i dalje tvrdi da je stečajni dužnik obavezan obračunati PDV, te da se ovdje ne radi o prodaji u ovrsi.

1. Prodaja nekretnine po pravilima ovrhe

O navodima da se ne radi o ovrsi nije potrebno posebno polemizirati, jer je čl. 247. Stečajnog zakona jasan i nedvosmislen, nekretnina je prodana uz

odgovarajuću primjenu ovršnog zakona a ne Odlukom Skupštine vjerovnika, s obzirom da je na nekretnini zasnovano razlučno pravo.

Prodaja je određena od strane suda Rješenjem o prodaji, a kupac je kupio nekretninu Rješenjem o dosudi, sve primjenom odredbi Ovršnog zakona. Dakle, nekretnina nije kupljena dvostranim pravnim poslom – Ugovorom, već u ovršnom postupku.

Iako je ovo pitanje nesporno, razlučni vjerovnik je u spis dostavio i mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave te stručne članke koji to potvrđuju.

2. Obračun PDV-a i prijenos porezne obveze

Stečajnu upraviteljicu možda „zbunjuje“ formulacija članka 75. stavak 3. točka d. Zakona o PDV-u s obzirom da se na istu referiraju i razlučni vjerovnik i stečajni upravitelj. S obzirom na očitovanja stečajne upraviteljice kojim uporno tvrdi da je po zakonu morala iskazati obvezu PDV-a, mogu samo pretpostaviti da joj je promakla riječ „mu“ iz navedenog članka.

PDV je opći oblik oporezivanja isporuka (prometa). Kod isporuka postoje dvije osobe: isporučitelj i primatelj. Isporučitelj je osoba koja obavlja isporuke, a primatelj je osoba kojoj su te iste isporuke obavljene. Po Zakonu o PDV-u propisano je da PDV plaća isporučitelj koji je registrirani porezni obveznik i to je pravilo. Osim toga, istim Zakonom propisane su i iznimke od tog pravila, a prema kojima PDV plaća primatelj bez ikakvih dodatnih uvjeta ili pak primatelj uvjetovano činjenicom da je registrirani porezni obveznik.

Naime, čl. 75. Zakona o PDV u st. 1. navodi da svaki porezni obveznik koji obavlja isporuke dobara i usluga mora plaćati PDV, **OSIM kada je PDV obavezna plaćati treća osoba.**

Dakle, osnovno pravilo je da PDV obračunava isporučitelj. **Iznimka** od ovoga pravila je odredba st. 3. članak 75. koja kaže da je „porezni obveznik upisan u registar PDV-a u RH obavezan platiti PDV kada **MU** se obave sljedeće isporuke....“

Dakle, ovdje je obaveza obračuna PDV kogentnom zakonskom odredbom prenesena na PRIMATELJA i to uvjetovano činjenicom da je primatelj upisan u registar PDV-a u RH, **što znači da PDV ne smije obračunati stečajni dužnik (isporučitelj) već kupac (Primatelj).**

Upravo zato što se porezna obveza prenosi s isporučitelja na primatelja, to se zove „prijenos porezne obveze“ u kojem PRIMATELJ tuđu obvezu (obvezu isporučitelja) po zakonu iskazuje kao svoju, te u poreznoj prijavi u kojoj iskazuje tu obvezu istovremeno u istom iznosu iskazuje i pretporez jer to pravo na pretporez ima ispunjenim uvjetom da je registrirani porezni obveznik.

Da se ne radi o izuzetku porez bi obračunavao isporučitelj odnosno stečajni dužnik, a ovako porez je obavezna plaćati druga osoba, u konkretnom slučaju kupac.

3. Nastanak štete

Potpuno je jasno da bi donošenje Rješenja o namirenju po prijedlogu i obračunu stečajne upraviteljice rezultiralo štetom za razlučnog vjerovnika u iznosu od 120.021,24 Eura koje protivno zakonu, stečajna upraviteljica predlaže oduzeti na ime PDV-a koji nije u obvezi platiti.

Iz dokumentacije proizlazi da je stečajna upraviteljica već izdala račun sa obračunom PDV-a koji je potpuno pogrešan. Isti treba stornirati te izdati račun na kojem će pravilno pisati da se primjenjuje prijenos porezne obveze sukladno čl. 75. st. 3. t. d. Zakona o PDV-u, jer ne postoji mogućnost izbora-opcije.

U protivnom je moguće izricanje visokih prekršajnih kazni kod eventualnog poreznog nadzora.

Radi svega naprijed navedenog, predlažem da stečajna upraviteljica još jedanput razmotri sve argumente koji su do sada izneseni, sve dokaze, mišljenja i presude koje su dostavljene u spis te da sukladno svojim dužnostima iz čl. 89. SZ postupi savjesno i uredno te izda ispravan, na zakonu osnovan račun, kako ne bi nastala šteta razlučnom vjerovniku po čl. 92. SZ.

S poštovanjem,

Davorka Huljev
Odvjetnica

Privitak:

Punomoć